

THESES,

QUAS,

HONORAT. DOMM. COMMILTONIBUS,

qui

STIPENDIIS PUBLICA AUT PRIVATA
MUNIFICENTIA AD ACADEM. IMPER.
ABOËNSEM CONSTITUTIS
FRUUNTUR,

VENIA CONSULTISSIMI ORDINIS JURIDICI

PUBLICÆ VENTILANDAS PROPONIT

A. E. AFZELIUS,

PHILOSOPHIA ET JURIS UTRIUSQUE DOCTOR, JURIS ROM. ET PATR.
PROF. P. O. FAC. JURID. H. A. DECANUS ATQUE
STIPENDIARIORUM H. A. INSPECTOR,

Respondente

CAROLO GUSTAVO SJÖSTEDT,
STIP. PUBL. ABOËNSI.

In Auditorio Juridico die XVI Junii MDCCXX.

horis a. m. solitis.

ABOË, Typis FRENCKELLIANIS.

Io.

Thes. I.

Quod qua successionem in bona defunctorum inter gentes receptum est *Jus Retorsionis*, naturali se tuetur ratione. *Aequum* namque est, ut quod quisque juris in alterum statuit, eodem & ipse utatur.

Thes. II.

Cum in interpretandis *contractibus* æquitatis potissimum haberi conveniat rationem, facile adparet, eorum quæ obscurius in illis posita fuerint interpretationem regulariter faciendam esse contra eum, qui singulare quid sibi arrogare nittitur, quod a *naturalibus* quæ vocant *contractus* recedat.

Thes. III.

Quæ quoad *prædia rustica* legibus patriis constituta sunt *Jura Præmisesorum*, ea aut *conservationem* certi cujusdam civium ordinis, aut *consolidationem* jurium dominii partialium, apud diversas personas existentium, aut denique *redintegrationem* prædii in partes incommode divisi pro scopo habent ac fundamento.

Thes. IV.

In *impensis necessariis* quas ab eo qui prædium dividentum aut retrahere aut reluere voluerit *Emtori* refundendas leges præcipiunt, computandæ non sunt quæ ad ordinariam prædii conservationem sunt erogatæ, nisi quatenus forte legitimum modum excesserint,

Thes. V.

Thef. V.

Disputant Doctores an *Incendiarium Vectigal* redimendarum ædium nomine, ab hoste, furente belli tempestate, imperatum a Retrahente Emptori sit resarcendum? Quod equidem adfirmandum judicarem.

Thef. VI.

Obligatio sociorum *correalis* non bona tantum eorum in societatem collata adsicit, sed &, si haec expungendis communibus debitibus, non sufficerint, ad ea quæ singulis illorum *propria* sunt, se extendit.

Thef. VII.

Parum abest quin oppido absurdam pronuciem sententiam, qua, contra quam omnium fere gentium legibus nauticis seitum est *contributionem ex jactu* non secundum *pretia* mercium, sed pro ratione *ponderis* earum faciendam esse, & hoc quidem naturali rationi congruere statuunt nonnulli sed pauci tamen jurium Doctores.

Thef. VIII.

Inter condominos *Usucapio* non valet. Hinc in communi agro dividendo quæ quisque condoniorum usu cepit ad divisionem conferenda esse, & occupationis ac posessionis titulum frustra allegari per se patet.

Thef. IX.

Male admodum sibi constant, qui dum *poenas capitales* sua natura illicitas, & in civitate haud admittendas esse evincere satagunt, privatis tamen jus concedunt vitam & bona, sicubi leniori via id effici nequeat, cum nece aggressoris defendendi.

Thef. X.

Thef. X.

Omnium quæ contra poenas capitales urgeri solent argumentorum absurdissimum est illud: inutiles eas esse, quippe quod delinquens, dum ad scelus patrandum se accingit, latendi spe inductus, illas sibi in mentem haud revocet. Hoc enim plus probat quam probandum erat, & ad omnes in universum poenas abrogandas pariter valet.

Thef. XI.

Si in perpetrando scelere *Error* circa personam inciderit, & talis quidem quo acerbior quam pro intentione delinquenti reddatur criminis exitus, & equitatis & humanitatis est, ut in supplicio ei irrogando intentionis suæ præcipua habeatur ratiō. Sic qui Titium occidere volens Mævium patrem suum per errorem interfecit, simplicis homicidii poena, meo quidem judicio plectendus foret.

Thef. XII.

Quod contra frustratorias litium in foro protractiones in gratuita plane *justitiæ administratione* Judiciis injungenda non nulli quæsilverunt remedium, illud ipso malo infinites pejus esse, & ad Tribunalia infanda frivolarum plerumque causarum multitudine obruenda comparatum, omnium & antiquiorum & recentiorum temporum docuit experientia.

Thef. XIII.

Ad exactissimam testium in foro depositionibus veritatem conciliandam, quæri nuper cœptum est, utrum consultius sit, an ut juramentum ipsam depositionem præcedat, vel ut eam subsequatur? Prius nostratisbus & plerisque aliis gentibus hæc tenus placuit: posterius novissimo Jure Pruslico in illo populo introductum, ex novitatis magis, ut videtur, studio, quam solida publicæ utilitatis ratione.
